

рѡдчики да познаѡтъ , защо и дѣже
нѣсть оученїа души, нѣсть до-
брѡ: (1) а по мѣдрѡтъ, и по оученѡтъ
данѡ мѡга съ товѡ да ги подкѡна на често-
любїе, за да напишатъ по добрѣ, и да рас-
правѡтъ по мѡйсторски за товѡ, и да ны
понаѡчатъ. Тогѡ ради трѣба да совершѡ.

Но не мѡга да сѡ ѡлѡчѡ ѡ оученїето: за
товѡ и пакъ дѡмамъ, чи оученїето ѣ
многѡ полѣзно на нашїатъ рѡдъ, и
ѡсвѣнь него нема дрѡго, ѡ коѣто трѣба да
имамы нѣкоѡ надѣжда, чи ще привлече
нашето благополѡчїе: Защо ни сѡмы вїж-
дамы, чи коїто торгѡвецъ ѣ по оученъ, той
по леснѡ и по добрѣ си вартѡ торгѡвїата:
и въ коѡто цѣрква има по четцы и по оуче-
ны свѡщенницы, въ немъ по добрѣ и по чїн-
нѡ сѡ вѡршатъ сїчкитѣ цѣрковни рѡвоти,
и сїчки ни ги похвалѡвамы: и въ коїто
градъ, или селѡ има по прѡжани градски пра-
ви

(1) Прїт: гл: ѡ. ст: в.